

בית משפט השלום ברמלה

02 נובמבר 2015

ת"א 12226-11-09 אוריאל נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ואח'

1 אין שינוי גם במה שהגיש שלא ניתן להסתמך על זה, הוא אומר למרות שקיבל את השכר, לכן אין
2 הבדל בין השנים השכר הוא אותו שכר. הוא מודה שקיבל שכר גם בתקופה שלא עבד.
3 את הראיות הוא לא הביא וזה חייב לפעול לרעתו.
4 לגבי העתיד, כשאנחנו אומרים שהוא מנהל וזה המקצוע שלו, אין שום ראיה כאשר אין הבדל בשכר,
5 הוא מרוויח יותר ממה שהרוויח בעבר. השכר שלו בשנים 2013 ו- 2014 יותר ממה שהיה סמוך
6 לתאונה. אין כאן ירידה. אין שום ראיה שיכולה להפריע לו מבחינה תפקודית וצורת העבודה שלו, לכן
7 גם לגבי זה כשמדובר על נכויות בשיעור נכות נמוך, נותנים סכום גלובלי ולא ניתן לעשות חישוב
8 אקטוארי.
9 באשר לכל הקבלות שהתובע הגיש בתצהיר שלו, זה שבחר ללכת לטיפול פרטי ולא לקבל שירותים
10 מקופ"ח הנתבעת לא צריכה לשאת בהוצאות של רופאים פרטיים שלא הוכח צורך שלא ניתן היה
11 לקבל את השירותים מקופ"ח.
12 כשיש מכונה למעשיר לחות, אין דרישה משום מומחה שקובע שצריך לקנות מעשיר לחות. אין הוכחה
13 שכל הבעיות עור שלו הן כתוצאה מהתאונה, שום מומחה לא קבע את זה לכן אי אפשר לאשר לו את
14 כל ההוצאות על התרופות האלה. למעט כמה קבלות של השתתפות בקופ"ח, שניתן לאשר לו, כל יתר
15 הקבלות לא ניתן לאשר.
16 גם לגבי עזרת צד ג', מה שקיבל זה מה שמקובל שמשפחות עוזרות. הוא לא היה מאושפז, גם אשתו
17 לא באה להעיד על טיפול מיוחד שנעשה ולכן לא צריך לפסוק לו עזרת צד ג' לא לעבר ובוודאי שלא
18 לעתיד.
19 חוזר על כל האמור בתחשיבי הנזק שלנו.

ב"כ התובע:

22 חוות הדעת של ד"ר סוכנבר מפרטת את השתלשלות הופעת התסמינים של העור והתרופות הנפשיות
23 ומתייחס לכל זה בפירוט רב.
24
25
26

27 פסק דין (לגבי נתבעת 1)

28 התובע יליד 3.8.64.

31 בפני תביעה בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע במהלך תאונת דרכים שארעה ביום 15.6.06.

32 התביעה הוגשה במקורה גם בגין תאונה שארעה ביום 23.2.08.

33 לגבי תאונה זו הגיעו הצדדים להסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין.

בית משפט השלום ברמלה

02 נובמבר 2015

ת"א 12226-11-09 אוריאל נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ואח'

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

אין מחלוקת לגבי החבות של הנתבעת לשאת בנזקים שנגרמו לתובע ובשאלת הכיסוי הביטוחי.

ג'רסת התובע

בעקבות פגיעותיו בתאונות הוא סובל מכאבי ראש לוחצים, סחרחורות ובחילות, מנימולים בקרקפת ובפנים, טיקים בעפעפיים, הפרעות שינה, עייפות, חרדות, הפרעות קשב והפרעות בזיכרון.

לאחר התאונה המשיך התובע לעבוד בתחום של כוח אדם.

כיום הקים התובע חברה שהוא אחד מבעליה בתחום ההתחדשות העירונית, קידום תוכניות פינני בינוי.

התובע שכיר באותה חברה ששמה אבן פינה, ולדבריו הוא משתכר כיום 14,000 ₪.

התובע נפגע בכתף בתאונה נוספת עקב נפילה מסוס בשנת 2010.

חוות דעת

בתיק זה מוננו 4 מומחים, מומחה בתחום הפסיכיאטריה שקבע נכות בשיעור של 100% מיום 15.6.06 ועד 14.9.06.

נכות בשיעור של 50% מיום 15.9.06 ועד 15.7.07.

נכות בשיעור של 20% מיום 15.7.07 ועד 31.12.07.

נכות בשיעור של 10% מיום 1.1.08 ועד 30.6.08.

לא נותרה נכות צמיתה.

מונה מומחה בתחום אף אוזן גרון, שקבע נכות צמיתה בשיעור של 10% בגין שתי התאונות עקב פגיעה וסטיבולרית לפי סעיף 72(א)-(ב) לתקנות או לפי סעיף 72(ג)-(ד).

מוסכם על הצדדים כי יש לייחס 7.5% לתאונה שבפני.

התובע סובל על פי חוות הדעת מסחרחורות.

מומחית בתחום הנזירולוגיה לא העניקה לתובע נכות צמיתה וגם לא נכות זמנית.

מומחה בתחום האורתופדיה קבע תקופת אי כושר בשיעור מלא למשך חודשיים ולא קבע נכות צמיתה.

לתובע אושרה בעקבות התאונה הראשונה חופשת מחלה למשך 77 ימים.

רופאה תעסוקתית קבעה כי הוא כשיר לעבוד בהיקף של חצי משרה למשך 6 חודשים.

בית משפט השלום ברמלה

02 נובמבר 2015

ת"א 12226-11-09 אוריאל נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ואח'

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

הפסד שכר לעבר

בחודשים הסמוכים לתאונה עבד התובע בחברת כוח אדם, כאשר הכנסתו היתה מורכבת משכר קבוע ומעמלות.

לא הוגשו תלושי שכר עובר לתאונה, אולם הוגשו דוחות שומה של מס הכנסה ודוח רציפות של המוסד לביטוח לאומי.

מתוך השוואה ביניהם ניתן ללמוד על משכורתו של התובע.

משכורתו הממוצעת בשנת 2005 עמדה על כ- 4,500 ₪.

זאת היתה גם משכורתו בשנת 2006, כאשר בדוח רציפות מטעם המל"ל מופיע כי התובע עבד

בחודשים 1/06 ועד 6/06 ובחודשים 11/06 עד 12/06.

על בסיס שכר זה ייערך החישוב.

מכלול הנכויות הזמניות הקבועות קובעות אי הכושר באישור רופאה תעסוקתית.

מתוך אישורי מס הכנסה ניתן ללמוד כי בשנת 2005 היתה הכנסתו ממשכורת 49,200 ₪.

בשנת 2006 היתה הכנסתו 37,000 ₪, בשנת 2007 – 38,600 ₪, בשנת 2008 – 70,000 ₪, בשנת 2009

– 77,000 ₪, בשנת 2010 – 28,461 ₪ בתוספת הכנסות מעסק 24,931 ₪, בשנת 2011 – 122,081 ₪,

בשנת 2012 – 140,710 ₪, בשנת 2013 – 51,500 ₪ ובשנת 2014 – 54,000 ₪.

על בסיס נתונים אלה אחשב את הפיצוי המגיע לתובע בגין ראשי הנזק השונים.

כפי שתיארתי קודם לכן, חזר התובע לעבוד בחודש 11/06 ולא עבד בפועל עד לתקופה זאת.

אומנם נאמר בחקירה כי קיבל שכר כלשהו גם בתקופה זאת, אולם מאחר ששכרו מחושב גם על

בסיס עמלות, הרי שההנחה היא שלא ביצע עסקאות נוספות בתחום העסקת כוח אדם, ולכן נגרע

משכרו הסכום של השכר הממוצע אותו השתכר.

חישוב של 4.5 חודשים בתוספת הפרשי הצמדה וריבית להיום מוביל לתוצאה של 28,758 ₪.

כפי שתיארתי קודם לכן, השכר של התובע תנודתי ולא ניתן לבצע חישוב מדויק של השכר שהפסיד.

אומנם הפסד שכר לעבר הוא בבחינת נזק מיוחד שיש להוכיח אותו, אולם כאשר ברור שהתובע סובל

מסחרחורות, מה שמהווה נכות תפקודית, יש להניח כי שכרו מושפע מהפגיעה התפקודית ונגרם לו

הפסד שכר.

בית משפט השלום ברמלה

02 נובמבר 2015

ת"א 12226-11-09 אוריאלי נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ואח'

1 חישוב של השכר לעבר למשך 108 חודשים על בסיס נכות של 7.5% משכר של 4,500 ₪, מוביל
2 לתוצאה של 36,450 ₪.
3 אני פוסק בגין ראש נזק זה סכום גלובלי נוסף של 25,000 ₪.
4 סך הפסד השכר לעבר עומד על 53,758 ₪.
5

אובדן כושר השתכרות

6 חישוב אקטוארי על בסיס 7.5% נכות מקדם 152.33 מוביל לתוצאה של 51,300 ₪.
7 אני פוסק בגין ראש נזק זה סכום של 45,000 ₪.
8

הפסדי פנסיה

9
10
11 אני פוסק בגין ראש נזק זה סכום של 10,000 ₪ על בסיס חישוב של 10% בהתחשב בכך שבחלק
12 מהתקופה ההפרשה על פי החוק עומדת על אחוז נמוך יותר, וכיום היא עומדת על 12%.

הוצאות רפואיות

13
14 התובע צירף קבלות על הוצאות רפואיות בסכום של כ- 14,000 ₪.
15 לא לכל קבלה קיים בסיס בחוות הדעת ולפיכך אני פוסק בגין ראש נזק זה סכום של 5,000 ₪.
16

עזרת צד שלישי

17
18
19 בהתחשב בתקופות הארוכות בהם נקבע אי כושר זמני, אני פוסק בגין ראש נזק זה סכום של 5,000
20 ₪.
21 מדובר בעזרה של בני משפחה שחורגת מהמקובל.
22 הנתבעת אינה אמורה להפיק תועלת מכך שבני משפחה מסייעים לתובע והוא אינו נאלץ לקבל עזרה
23 בשכר.
24

כאב וסבל

25
26 בהתחשב בנכויות הזמניות ובאחוז הנכות שנקבע, אני פוסק בגין ראש נזק זה את הסכום שנקבע
27 לנכות בשיעור של 10% בסך של 18,728 ₪.
28

בית משפט השלום ברמלה

02 נובמבר 2015

ת"א 09-11-12226 אוריאל נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

סוף דבר

הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים:

הפסד שכר לעבר	53,758 ₪.
אובדן כושר השתכרות	45,000 ₪.
הפסד פנסיה	10,000 ₪.
הוצאות רפואיות	5,000 ₪.
עזרת הזולת לעבר ולעתידי	5,000 ₪.
כאב וסבל	<u>18,728 ₪.</u>
סך הכול	137,486 ₪.

לסכום זה יש להוסיף שכר טרחת עורך דין בשיעור של 13% בתוספת מע"מ, ובסה"כ 20,911 ש"ח
ואגרת משפט בסך 630 ₪.

הנתבעת תישא ביתרת אגרה.

פסק הדין אסור לפרסום על מנת לא לפגוע בצנעת הפרט של התובע.

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ו, 02/11/2015 במעמד הנוכחים.

1/3 זקן

דוד שוהם, שופט

26
27
28
29

הוקלד על ידי סיגל טרי